

SABADELL FEDERAL

Setmanari porta-veu del Partit Federal

Redacció i Administració: Jardí, 7 i 9

Els originals no's tornen.

Dels articles ne son responsables els seus respectius autors.

SUBSCRIPCIÓ MENSUAL 50 CÉNTS.

NOMBRE SOLT 10 »

LA FORTALESA

Encare no hi ha hagut ningú que rebatés la humana lògica de suprimir els consums amb unes raons fundades, sinó que'ls que fins avui combaten i han combatut la substitució de l'odiat gravamen, ho fan portats per un esperit botiguer, de mitja-cana o perquè, afectats directament per la mateixa, realitzen a les fosques una campanya senzillament ridícula, perquè escampen només que pessimismes, només que problemes faltats de tota realitat i plens de tota mentida.

Encare no hi ha hagut ningú que contradís als articles que durant cinc nombres consecutius em publicat i on el regidor senyor Llagostera ha explicat d'una manera minuciosa i clara, de com s'aplicarà la llei substitutiva dels consums, amb la seva font d'ingressos, que son uns gravamens elevats a la mida de les forces materials dels contribuents, perquè aixís, el nodrir a les arques municipals sigui efectuat d'una manera equitativa i justa. Prou algú ha fet articles i articles combatent varis aspectes de la substitució, però ningú ha oposat raó per raó i número per número de lo que'n aquestes planes havem publicat, no perquè no pugui ésser irrefutable, sinó perquè'ls que porten la campanya en contra, que son els veritables consumers, no tenen prou lògica, ni tenen prou ploma per a combatre-ho clarament. Com que lo que defensen no son més que interessos creats, els seus arguments no tenen fonament, son ficticis, pero en canvi nosaltres, que'ns basem en tot lo que sigui un benestar pel poble i en tot lo que signifiqui un avenç moral i material del mateix, no tenim ocasió de treballar a les ombres ni d'escampar pomposes ventatges ni dolços optimismes, sino que tota la nostra campanya es feta amb la propia llei, ajustada al nostre viure i aplicada com serà, es lo que ens dona la raó sobrada de que no pot fracassar i aixó es una veritable fortalesa que resulta ben inexpugnable per els nostres enemics.

Podem estar satisfets nosaltres, els federals, amb la reforma tributaria, ja que's compleix part del nostre Programa, perquè com en el mateix se diu, s'abolirà tot gravamen sobre'ls articles indispensables per a la vida, precisament perquè l'actual tributació tendeix a ésser més sobre les espatlles dels

pobres que sobre les dels rics, molt més odiable encare perquè restringia una llibertat, la de transportar materies en aquells que la seva producció i el seu treball els feia necessari obrir noves vies comercials que en el fons no era res més que elements indispensables dintre la nostra vida.

Fòra el cercle de ferro, fòra lo que'n Pi i Margall ne digué lo que feia una aduana de cada poble, els elements nutritius necessaris per a viure han de sofrir una baixa indispensablement, ja que tenint pas franc totes les materies que fins avui havien sigut gravades, el seu excés serà ben notable i ben significatiu.

Desapareixent aixís aquesta cleda que tancava tantes immoralitats i tantes injustícies, portarà als nostres ciutadans un sentit més recte en la apreciació dels elements destinats als mateixos, perquè una força poderosa farà que dintre de poc temps de la seva implantació, hi hagi en tot lo que envolta a lo que s'en diu consums, una sola cosa: l'equitat.

Per lo tant hem d'ésser nosaltres el veritables defensors de la substitució de consums, hem d'ésser nosaltres els qui hem de oposar la veu als seus enemics i als seus encubridors, perquè forçosament aquets han d'ésser els enemics de totes les llibertats humanes.

Mentres aquí se continúa treballant perquè la seva implantació sigui un èxit, ja diverses ciutats catalanes van seguint el nostre exemple i enllesteixen els tràmits necessaris per a poguer treures del damunt aquesta ronya que s'en diu consums, on tanta gent s'hi pot enriquir, encuberta descaradament per empleats poc escrupulosos, defraudant als cabals públics, lo que fa que els que regeixen els mateixos han de posar, cada any que passa, impostos nous que han de cobrar-se, al fi i al cap, a les classes menesteroses. Per lo que's veu, doncs, aixó no sols passa aquí, sinó que's una plaga que's desenvolupa a totes les ciutats i que per acabar-la d'una vegada, van adoptant les nostres mides, acullint-se a la llei substitutiva dels consums.

Que forsa exemples tingui aquesta idea; robada als nostres programes democràtics i populars, perquè aquets, nascuts a l'escalf

de les angúnies del poble, son la seva genuïna veu i les seves justes demandes.

Aixó constitueix una veritable fortalesa. Contra ella, que es bastida amb la sang i la suó dels que produïm, no s'hi pot anar. Son els grans, els elevats a regir-nos, els qui han de descendir a ella i no ella als que li fan d'amo i senyor; sols aixó la farà forta, potent, inexpugnable.

Napoleó deia que'ls que moren en les batalles son sempre els mateixos. Doncs bé, els enemics de les llibertats del poble, els que no fan cas de les seves miseries i dels seus dolors, també son sempre els mateixos. Fixeu-se només en els que clara o encobertament van sempre contra la nostra fortalesa i que avui tan baixament van contra la substitució del consums.

Immoralitats públiques

Encare de l'ètica dels Municipis

La recent conferencia que donà al Centre de Dependents del Comerç i de la Industria l'eminent home públic i prestigiós escriptor En Pere Corominas, digué unes encertades paraules, com totes les seves, parlant sobre la concorrencia deslleal en el comerç i la seva corruptora influencia en la moral del poble.

Encare que no's refereix solament al nostre particular cas, les seves paraules no deixen de tenir la seva importancia. Per exemple: «En els grans nuclis de població on els ciutadans no es coneixen els uns amb els altres, l'immoralitat pública pren proporcions esfereïdores. El magistrat qui abans d'aplicar la llei escrita escolta les paraules del corruptor, acceptant la vil moneda, es indigne de manejar les taules de la justícia. No pot faltar la idea de justícia, el sentiment de justícia comú, ni en la família, ni en la societat. Aquesta no vol homes públics que encubertament obrin en perjudici de les necessitats col·lectives, per una amistat o per diner rebut; sempre es més digne el lladre que exposa la seva llibertat i la seva vida empunyant un ganivet. Falta encare el valor cívic per a delatar aquest mal del qual la societat n'està massa indefensa...»

Efectivament: les seves paraules no podien ésser més justes en aquest oportú moment. Ens falta—i es dolorós el dir-ho—la idea de la justícia, el sentiment de la justícia, perquè sino, la sola idea de defraudar els interessos comunals hauria fet esclatar indignada a tota la opinió, i tot-hom sab aquesta com se portà amb l'actual afer. Un

silenci asquerós que semblava una complicitat; no hi valien les raons d'esperar dictàmens i fallos de juntes, el cas d'immoralitat era ben manifest i això era prou per a obrar en conseqüència.

Posem el cas dintre l'Ajuntament, que fora pitjor. ¿Se pot callar fins esperar que vinguin resolucions governatives? Ah, no! És el poble, l'opinió que li toca a fiscalitzar i a demanar justícia, perquè el fallament podria venir adulterat, i allavors tot fora en perjudici de les col·lectivitats. Encubrir la corrupció no més ho poden fer-ho unes amistats que sempre seran interessades, però no seran mai una lògica ni una raó.

El diner—principal element de totes les immoralitats—es la base on giravolten totes les malsanes corrupcions. El nostre il·lustre Corominas diu: «Baix l'aspecte moral una comissió secreta humilla a qui la reb. El diner que's reb a canvi de la pròpia dignitat, és un corrosiu dintre l'ànima, la lliga, i posa tares a la mirada. Cal portar a la consciència dels homes l'afirmació de totes les virtuts...»

Fixem-nos allà on diu: «Sempre es més digne el lladre que exposa la seva llibertat i la seva vida empunyant un ganivet.» Perfectament. El que roba encobertament, als interessos comunals per exemple, no pot ésser descobert fins després de llargs anys d'anar-se enriquint a costa de la manca de dignitat dels seus complis que el diner ha fet perdre, mentres el que exposa la seva llibertat per a robar un aliment necessari a la seva vida, pot costar-li llargs dies de presó. ¿On es doncs el sentiment de justícia? L'un, pagant una multa relativament petita per la seva defraudació, està ja llest; però a l'altre li queden, a més dels dies de captiveri, el mot de lladre. La justícia i les lleis actuals classifiquen també a la seva manera.

Mentres la denigrada moral de la societat present fa silenci a l'entorn d'afers encara que poc comuns entre nosaltres, que la opinió lliberal i democràtica fiscalitzi i fassi de tribunal inexorable als que cauen en flagrant delictes.

El regidor Germà apel·la

El regidor Germà, defraudador dels interessos municipals, ha fet recurs d'alçada en contra la condemna que li aplicà la Junta administrativa.

Encara que no se sàpiga el resultat que li donarà, es molt segur que augmenti el seu descrèdit.

IDEOLOGIES

MORBOSSISME SOCIAL

Baix els auspicis d'un règim barbre, en quin es precis matar per a poguer viure, s'ha pervertit totalment el sentiment de lo bell.

La idea de la bellesa afrosa, de l'absurda bellesa guerrera, ha produït en el món tan immenses i deplorables malvestats de follia mental, que a través dels segles, una humanitat fol·la per la brillantor roja de sagnantes victòries, de triomfs i de hecatombes monstruosament horripilants, gairebé no ha fet altra cosa que genollar-se rendida davant dels genis bèlics, producte morbós de la fatalitat guerrera.

La monomania del triomf, del aniquilament del enemic, constitueix el mellor encant de les multituds i de casi la totalitat dels individus. Lluitar per a vencer aixecant-se, si es precis, sobre un sinistre promontori de runes fumejantes i de cadavres sagnants, per a des d'allí fer flamejar magestuosament

la bandera victoriosa: tal es, en síntesi, el somni daurat de la humanitat.

Tot-hom maldia la guerra, aqueix assot afrós que destrueix els pobles i delma les races, i la guerra es el bell ideal artístic que romant arrapat al cervell de les multituds.

Poetes, escriptors, músics i oradors, dramaturgs, pintors, escultors i clergues, convertits tots en eloqüents panegiristes de la barbarie destructora, i fent de cada capdill triomfant un Cèsar omnipotent o un valeros Cid Campeador, han procurat en tot temps enlairar les sagnantes maleses bèliques, immortalitzant-les per la llegenda, embolcallades en els nimbes suggestionadors de la epopeia gloriosa i del heroisme sobrenatural.

El marbre i el llenç, el llibre i el pentàgrama, la estrofa i el discurs, tot, tot ha sigut posat al servei de la falsa bellesa, del heroisme destructor, amb el fi d'endurir el cor dels homes, suggestionats per la brillantor roja de les grandeses humanitzades.

Es llàstima que aixís hagi succeït i segueixi succeint a l'hora d'ara per a disort del món humà; és trist, molt trist, que l'estre encisador del geni, inspirador portentós de les grandeses sublimes de l'ànima humana, hagi dedicat i dediqui encara, gairabé la totalitat de llurs meravelloses eloqüències exaltadores, a la glorificació de falses bel·leses, de brutals bel·leses humanitzades. Però arribarà dia en que tot això acabi d'una vegada per a sempre; i aleshores, redimit el món de tota tirania bestial, de tot barbre despotisme lliberticida, poetes, escriptors, oradors i músics, filòsofs, pensadors, dramaturgs i demés artistes genials del pensament i de l'obra, s'uniran estretament per a entonar un himne immens, meravellós, omnieloqüent, a la veritable bellesa ebúrnica del amor, de la pau, de la llibertat, de la justícia i de la fraternitat universal.

LUDOVIC PETRUS.

ECOS

LA RAMBLA.—L'uniformitat de nostre passeig, lo dret i planer que és aquesta via, amb la seva doble renglera d'arbres on s'hi retalla la blavor del cel, es potser lo que la fa més agradable, més encisadora, més deliciosa. Perque aixís la gent que s'hi passeja va amunt, torna avall, amb un anar i venir, com un fluix i reflux, com una onada que neix i que mor... A la festa, majorment, pren un caràcter distint i enlloc de rambla, de passeig, te aires de boulevard, però d'un boulevard pobre, sens distinció. Prou els seus arbres creixen ufanosos, prou aquells plàtans rodons guarden nius d'ocells que canten, però a la nit, quan la gent hi fluctua desmesuradament, es quan sembla més pobre, més raquítica: es que la Rambla no té llum; els seus fanals ens recorden la poca munificència de nostres concellers municipals, amb aquella claror somorta, amb la poca extensió dels seus raigs, es a dir amb la seva pobresa, amb la seva misèria, amb la seva mort. I es que'ls fanals de gas haurien de desaparèixer d'allà, senten a llur dintre l'aniquilament de les seves articulacions, i veuen que mentres aquells arbres de soques rebregades i torçades creixen amb bella infàntia, ells descendeixen i senten la seva petilesa fins amb la claror de la seva faç.

ALTRE vegada el temps ens ha fet posar les robes groixudes i els abrics folgats, els guants de pell o de camusa, els barrets de feltre i tota la indumentaria dels primers dies fets. Era ahir que encara el sol ens cremava, que l'aire era pesat, que'l cel era d'un blau de Prússia, que a la nit se podia vagabondejar pels carrers mentres de la lluna rebíem els seus insensibles raigs, però que

també ens convidaven a platicar i fent-nos sentir a nostre entorn un aire d'un romanticisme corprenedor...

Avui això ha passat, i a dintre nostre sentim la recansa d'aquells bells dies i d'aquelles belles nits, quan no tenim més que unes hores de sol que escalfa lleument, que'ls crepuscles d'or are son de pàlida porpra, que en el nostre passeig el vent fa rondinar les fulles mortes, com un cant funerari, i en el cel unes boires blanques com manyocs de cotó fluix, s'afilagarsen, s'estiren, s'encongeixen, deixant veure un cel color blau pàl·lid i cap al tard, quan el dia mor lentament, se posa d'un blau cendrós, per a acabar d'un blau fort, on lluu una lluna clara, mate, brunyida...

APROFITANT els mig-dies clars i lluminosos dels dies de festa tradicional, dels diumenges que posen en tot un aire d'alegria i de dolcesa, mentres tot-hom se passeja amb les robes bones, mentres repiquen les campanes amb una tonada d'enternidora pau, com si les dringuessin unes fades ignotes, mentres passa furient un auto del que se desprén la coneguda i poc agradable olor de gasolina, mentres s'espera que dels Padres ne surti la nostra rancia aristocràcia, convertint tot el seu voltant amb un passeig de vanitats i de pedanteries cursis, de ridícules vestimentes i de plebeies poses, la nostra Banda Municipal desde'l seu temple llença les notes dels acostumats concerts matinals, damunt l'abigarrada multitud que espera els dies de festa tradicionals, els diumenges que posen en tot, un aire d'alegria i dolcesa...

L'ETZAR avui ha portat en mans de Oriflama una papereta volandera d'aquestes que serveixen per a anunciar les festes de societat, en la qual ademés de l'anunci, portaba uns versos que eren tot un elogi virgilià endreçat a Diana, a les flors, a la joventut i a l'amor, i quines rimes venien signades amb el mateix pseudònim de Oriflama essent aixís que aquest no hi tenia res que veure, ni havia vessat gota del seu beire poètic en dita composició.

I és are que vé a vindicar el seu nom, proclamant als quatre vents la nova per a que no sigui dit jamai que s'ha engalanat amb plomes de paó reial.—O.

A la Casa de Caritat i de Beneficència

ANORMALITATS

Continuarem sense interrompre la nostra campanya en prò d'aquells desvalguts, perquè la creiem justa, noble, humanitaria. I més que un benèvol sentiment envers aquells assilats, ens fa corre la ploma al veure com indignament se donen càrrecs als que, si bé tenen hores per a desempenyar-lo, no tenen aquella altesa de mires, aquella noblesa de cor, aquella suavitat de paraules que's deuen necessitar per a regir-lo, ja que'n aquets establiments no es necessita sols intel·ligència, sinó que també un gran cor.

Lo que's demostra que no tenen els seus directors d'avui, per quant fent cas omís del reglament interior d'aquella Casa i de disposicions d'altres Juntes, quins llegats no vol reconèixer l'actual.

Segons el reglament interior disposa, els assilats han de sortir cada quinze dies, però una Junta posterior a n'aquesta va lograr que sortissin cada vuit, ja que això vindria a alleugerir les llargues hores de reclosió, i ademés perquè segons l'estat físic dels ma-

teixos, poguessin tenir més hores d'esbarjo i d'expansió, ja seguint visitant a persones que hi tinguessin amistats, ja seguint passejant més llargament de lo que podien fer-ho cada dia, disposant que sortissin les dones el dimecres i els homes el dijous.

Aixó que era tan natural, tan raonable i tan justicier, no es del agrado del senyor Ponsà i del senyor Sallarès (a) Naïpe i segurament de les propies *hermanas*, aquelles bones animetes que's desfàn en alleugerir les càrregues del pròxim, posant entrebancs en aquesta disposició, no deixant sortir an aquells pobres vellets, car només surten els antics, els que ja eren a la Casa abans de que vingués aquesta autoritaria Junta, doncs els que hi van entrant de nou ja els diuen que surtiràn cada quinze dies, però que si proven mai de sortir en hores extraordinàries, sofriràn un any de purgació, es a dir, un any sense poguer entrar an aquell assil, doncs alguns ja s'hi han trovat, però gracies a les seves amistats i influencies pogueren tornar a la Casa, però n'hi ha un que compleix actualment l'any de càstig imposat per aquells magnànims i caritatius senyors. En quant a lo que's refereix a les dones ja casi no'n surt cap per les contínues molesties i privacions de les piadoses *hermanas*.

No es aixó indigne? No fan revoltar la consciencia disposicions tan draconianes, impropies de nostres temps?

Perquè aquells assilats que mengen en una mateixa taula, partint-se el pa i el ví amb una eternidora germandat; perquè aquells assilats que dormen en una mateixa sala, vetllant-se tots junts el somnis—somnia de vells que son els més paorosos—no poden sortir tots junts? perquè junts no poden esvair els tristos recorts de la seva dolorosa vida? Perquè aquesta distinció? Perquè els uns poden sortir cada quinze dies i els altres cada vuit? En nom de quina raó i de quina lògica?

Dèu ésser la raó i la lògica d'aquets nous directors d'establiments de beneficencia que poden servir de model amb els seus arraiats sentiments caritatius.

Continuin, continuin fent-ho aixís. Nosaltres, cada setmana, apuntarem una nota més a la seva esplèndida fulla de serveis.

El vinent número dedicat a commemorar l'aniversari de la mort del plorat Mestre del Federalisme, publicarem un article del nostre distingit col·laborador Angel Samblancat:

PI Y MARGALL, NUESTRO PADRE

entre altres, que faràn tinguin les nostres planes un carinyós recort per aquell insigne repúblic.

Notes i comentaris

"Per l'amor de la França"

S'ha acabat d'estampar la nova edició popular d'aquest bellíssim estudi d'En Pere Corominas.

A fi de que la generosa intervenció del nostre il·lustre amic, amb el seu gest de germandat endreçat a la França, se revesteixi d'un més noble altruisme, la edició del follet d'En Pere Corominas s'ha fet a benefici dels soldats francesos ferits i malalts.

Aixís, cada exemplar valdrà vint cèntims i el producte íntegre de la edició s'entregarà a la Creu Roja francesa. Hi ha un

nombre limitat d'exemplars de paper de fil que valdrán una pesseta i que s'haurán de demanar directament a l'autor. El nostre estimat amic, a cada exemplar d'aquests hi posarà una dedicatoria endreçada al comprador, avaluant aixís, amb la seva prestigiosa signatura, la válua del follet.

Aquest, porta el text català amb les traduccions castellana i francesa, i tipogràficament és un treball que honora els crèdits de «L'Avenç», aon ha sigut editat el magnífic estudi d'En Pere Corominas.

Nou periòdic

Com varem anunciar, amb la desaparició del periòdic republicà de Terrassa «El Ciclón», sortirà en el seu lloc un altre titolat: «Unión Republicana».

Li desitgem forsa temps de vida.

Conferencia

L'anunciada conferencia que havia de donar diumenge passat en la Fraternitat Republicana Radical el propagandista En Josep Ullé, tingué que suspendre's per causes especialíssimes.

Dijous vinent ne donarà una en el mateix local l'ex-diputat per Barcelona En Emilià Iglesias, disertant segurament sobre un tema de la guerra actual.

Reunió

El dimarts passat dia 17, el Comité del Partit Federal tingué que suspendre la anunciada reunió de partit, celebrant-se el pròxim dimarts, dia 24, amb el mateix ordre del dia:

1. Acordar la data de renovació del Comité.
2. Donar compte de la tasca portada a cap pel mateix.
3. Disposicions generals.

Es recomana la assistència a tots els republicans federals.

Tortosa i els consums

El batallador diputat per Tortosa, nostre distingidíssim amic En Marcellí Domingo, ha obtingut del ministre d'Hisenda la promesa de que será suprimit el cupo de consums que paga Tortosa si dita ciutat te un cens major de 30.000 habitants.

Gracies als seus treballs, el director de l'Institut Geogràfic i Estadístic, ha ofert entregar la rectificació del cens desseguida que l'Ajuntament tortosí faci la deguda sol·licitud demanant dita rectificació. Fet aixó s'haurà conseguit lo que demanava aquell poble i que representa per ell un important benefici.

Per aixó el nostre il·lustre amic mereix l'unànim aplaudiment que li adreça el poble tortosí, al que hi ajuntem la nostra cordialíssima felicitació.

Les gestions del Sr. Grieria

Per dugues vegades ha estat al Govern Civil l'alcalde de Sabadell a insistir en la petició de que siguin tornats a dita ciutat els guardies de seguretat que foren portats a Barcelona amb motiu d'una de les darres vagues que hi hagué allí, i que necessitaven l'empleu de tota la força pública disponible.

Diu l'alcalde que'ls veïns de Sabadell troben a faltar els guardies, que prestaven aquí un servei excel·lent.

Es veu que'l Sr. Grieria considera d'una suprema necessitat que aquets individus permanexin aquí novament.

Nosaltres creiem que es una aberració el dir i creure que'ls veïns de Sabadell els trovin a faltar. D'ençà que no hi son, tro-

vem que regna complertament la pau i tranquil·litat.

Valdria més Sr. Grieria que enlloc de fer-los tornar, es preocupés de que paguessin tot lo que deuen alguns en els establiments on varen entrevenir.

Llástima que'l Sr. Grieria no sigui forner o tender, pot-ser allavors sabria millor aquets serveis excel·lents i aquestes simpaties que digué al Governador que'ls tenien els veïns de Sabadell.

Consti que no'ls necessitem ni els volem. Per tant, vosté no pot de cap manera dir que'ls veïns de Sabadell els trove m a faltar.

Si els trova a faltar vosté o els seus amics, es altre cosa. Es que'ls deu doldre alguna cosa. Nosaltres qui anem amb la consciencia neta i descarregada, ho repetim: no els volem i protestem de les manifestacions que feu l'alcalde al Governador.

La sessió de l'Ajuntament

Per falta d'espai i de temps no podem ressenyar la sessió de segona convocatoria celebrada dijous passat per nostre Ajuntament.

En ella s'aprova, com a més important, un avant-projecte de presupostos a base de la supressió de consums per el pròxim any de 1915, efectuat per una Comissió Especial i que motivà un debat on l'home de l'*incommensurable llògica* se posà en ridícol una vegada més, després de picar-li els dits varis senyors regidors, perque el seu *lleal* amor als consums el porten a discutir sempre en terreny fals.

Noves

El nostre primer número extraordinari sigué molt ben acullit pel públic, endressant-nos forses felicitacions que 'ns servirán d'estímul per a publicar-ne d'altres, si continúa aixís el favor que al nostre periòdic li dispensa l'element lliberal i democràtic de nostra ciutat.

—Organitzat pel Centre Sabadellés (Gelats), i a benefici dels invàlids del mateix, tindrà lloc demà a la nit, en el saló de nostre Círcol, un gran ball de cassera coreijat, quin programa executarà l'aplaudida orquesta Fatxendas. Abans de començar el ball, grandíós concert en el saló cafè, per la orquesta, chor i agrupació.

A la tarde i en el mateix saló hi haurà ball a piano, a càrrec del mestre Bosch.

—La Junta Directiva del Centre Excursionista del Vallès, per al curs de 1914-1915 ha quedat constituïda aixís:

President, Joan Mutllor i Pujalt; Vis-president, Cassimir Lagarriga Gari-Montllor; Tresorer, Pere Martí i Peidro; Vocal comptador, Salvador Ribé i García; Secretari, Joan Valls i Vidal; Vis secretari, Josep Badia i Rocamadó.

—Avui dissabte, a les 9 de la nit, la Joventut Socialista posarà en escena, en el teatre Paralelo, el drama en tres actes "La Flor de la Montaña" i el juguet còmic "¡Troneres...!" Acabada la funció, ball a benefici del públic.

"SABADELL FEDERAL"

lloc de subscripció i venda: Círcol Republicà Federal; Llibreria Graupera (Plaça Major) i Centre Periodístic (Safreig Vell).

—El proper diumenge, dia 29, l'Orfeó de Sabadell, celebrarà la terça vetllada inaugural de curs, la qual promet tenir forsa importancia a jutjar pels elements que hi pendrán part aixís com per les obres que s'executarán.

—En el teatre de la societat coral Colón i per la companyia còmica-dramàtica que dirigeix el celebrat actor en Francesc Alegret, que vé actuant amb tant èxit en el citat teatre aquesta temporada, posarà en escena demà diumenge, a les 9 de la nit, el drama en tres actes del eximí Guimerà "María Rosa" i la divertida comedia "A ca la Modista".

Per l'èxit obtingut en les passades funcions no es de dubtar que aquesta l'alcancarà igualment.

Kiosc de Canaletes

Cervesa **E. Petry,**
S. EN C.

Exigeixis en els taps la marca del Representant

Gasseosa F. PANÉ

Se serveix a domicili

Rambla, 198

Latorre, 2

La Mutual Vascongada

Societat Espanyola Popular d'Estalvi i Previsió

Autoritzada legalment amb fetxa 26 Decembre 1910

Aquesta Societat te constituïda la fiança o el dipòsit de garantia que exigeix la Llei, funciona baix la inspecció del Estat Espanyol i d'acord amb els preceptes de la Llei de Segurs de 14 Maig de 1908

OBJECTE DE LA SOCIETAT

Crear un capital a cada un dels seus socis, mitjantsant entregues desde 5 pessetes al mes, durant deu anys.

PROBLEMES QUE RESOLT:

Socor per a la viudetat :: Herencia per a la familia :: Capital per a l'obrer :: Retir per a la vellesa :: Dots per els fills :: Protecció als orfes.

Representant a Sabadell

Joan Juncá

Carrer LLOVET, 17

Dipòsits de ciment armat

Compra i venda de finques

J. MANICH

Turull, 49 i 51 Telèfon 531

Rafael Guerra del Río
ADVOCAT

Te overt som despatx a Sabadell tots els divendres
Tres-creus, 13 - baixos

**SABATERIA
TOUS**

Es la casa que ven el calçat més elegant
i més ben confeccionat a preus reduïts

Fotografía Moderna

Fotografies, Ampliacions
Postals i Reproduccions

:: PREUS ::
ECONOMICS

Gurrea, 50
Sabadell

Donya María de la Riva de Ortiz

MESTRA SUPERIOR

donarà classes nocturnes i diurnes en sa casa i a domicili, en hores i a preus convencionals.

INDUSTRIA, 3 - 1.er - Esquerra

També en el mateix domicili, i per professor competent, es donaràn classes de 1.ª i 2.ª ensenyança.

CIUTADANS: SUSCRIBIU-SE A

EL POBLE CATALÀ

DIARI QUE DEFENSA LLEALMENT ELS
IDEALS D'AUTONOMIA I FEDERALISME

4 PTES. DIÀRIES

Es el sou que guanya tota persona d'abdós sexes, que sapiguent escriure amb una lletra regular, desitgi ocupar ses estones vagaroses en un facilíssim TREBALL D'ESCRITURA que necessitem profusament per a la propagació de nostres invents a Espanya. No es te de comprar res. S'envien gratis detallades referencies, escrivint als ESTABLECIMIENTOS LISBONENSES, Rua da Prata, 156, Lisboa, (Portugal).

EMPRESA DE POMPES FÚNEBRES

Societat colectiva -- 3 Sucursals amb telèfon

Safreig-Vell, n.º 18
Telèfon 504

Rambla, n.º 18
Telèfon 506

San Pau, n.º 9
Telèfon 508

Un 45 per % d'economia en tota classe d'enterros :: CORONES a preu de fàbrica
UNICA EMPRESA QUE POSSEEIX CAMBRA DE DESINFECCIÓ

Enterros a plassos a UNA pesseta setmanal. — Cotxé especial per a portar els baguls a domicili. — Desinfecció a domicili gratis. — Servei permanent.

Fàbrica i taller: Arrabal de dins, 12

LA OMEGA